

væsen, der ikke er forudsat i en i henhold til stk. 2 godkendt plan, herunder udbygning af sygehusvirksomhed ved oprettelse af nye specialafdelinger, skal godkendes af indenrigsministeren efter indstilling fra sygehusrådet.“

Ved ændringerne blev det bl. a. præciseret, at *sygehusrådet* får en væsentlig indflydelse på de planlægningsfunktioner, bestemmelsen omfatter. Endvidere blev paragraffens stk. 3 gjort mindre detaljeret, idet ordene „nedlæggelse og væsentlig indskrænkning af sygehusvirksomhed samt“ og ordene „eller iværksættelse af specielle undersøgelser og behandlinger, som stiller særlige krav til udstyr og erfaring“ udgik af bestemmelsen.

Loven træder i kraft den 1. april 1970. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 153 af 31. maj 1961 om sygehusvæsenet, som ændret ved lov nr. 195 af 14. juni 1962.

Lovforslaget blev ved 1. behandling og i det udvalg, hvortil det henvistes, behandlet sammen med en lang række lovforslag, der blev fremsat af regeringen som led i byrdefordelingsreformen. Der henvises herom nærmere til omtalen under lov om generelle tilskud til kommunerne, se side 321. Her skal alene anføres, at 1. behandlingen gav anledning til en række kritiske bemærkninger, specielt for så vidt angik de betydelige beføjelser, der efter lovforslaget var tillagt indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen.

Under udvalgsarbejdet blev der herefter foretaget en del ændringer i lovforslaget, hvoraf ændringen af § 4 er omtalt foran. Herudover skal følgende ændringer omtales her:

De i lovforslagets § 7 indeholdte betalingsprincipper, hvorefter der blev fastslået en pligt for kommunerne til at afholde udgifterne ved den nødvendige sygehusbehandling af kommunens borgere, når denne finder sted på fremmede sygehuse, udgik af lovforslaget som værende overflødige.

Efter lovforslagets § 8 var der pålagt kommunerne og de private personer eller institutioner, der driver sygehuse, pligt til at afgive beretning om virksomheden på sygehuse efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte regler. Denne formulering blev ændret således, at der — i overensstemmelse med gældende retstilstand — alene skal afgives beretning om den *lægelige* virksomhed.